

S

Ł

Ó

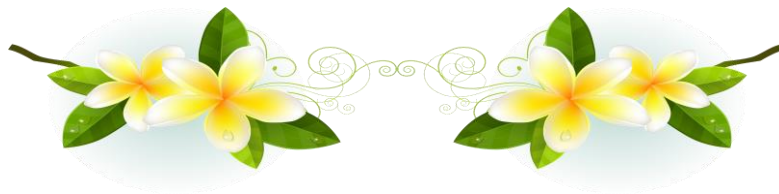
W

K

O

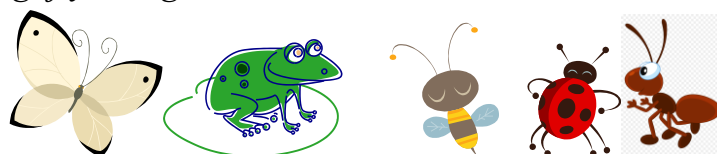

PRZEDSZKOLE 69

REDAKCJA GAZETKI: PRZEDSZKOLE NR 69 WE WROCŁAWIU

Gazetkę redagują: Małgorzata Sobuś, , Renata Sokolińska, Alina Dytman

WIELKANOC W POLSCE

Święta wielkanocne mają swoją bogatą symbolikę, która sięga czasów przedchrześcijańskich. Chociaż nie zdajemy sobie z tego sprawy, co roku powtarzamy te same czynności, które czynili nasi przodkowie setki lat temu. Odganiamy zimę, a z nią wszystko, co złe.

Zwyczaje i tradycje wielkanocne:

Palma wielkanocna

Niedziela Palmowa rozpoczyna Wielki Tydzień, czyli ostatnie dni postu. Tego dnia święci się palmy wielkanocne – te tradycyjne wykonywane są z gałązek wierzbowych z baziemi, zielonych gałązek np. cisu, bukszpanu, borówki leśnej oraz dekoracyjnych wstążek, suszonych lub bibułkowych kwiatów. Po poświęceniu, bazie (nazywane także kotkami) połykano, w celu ochrony przed bólem gardła. Palmę wielkanocną wykorzystywano do pokropienia domu i obejścia, a także zwierząt, aby czarownice nie odebrały im mleka. Obecnie w całej Polsce najpopularniejsze są palmy z kolorowymi trawami, które pochodzą z regionu Wileńszczyzny. W wielu miejscach organizuje się także konkursy palm, dzięki czemu tradycja własnoręcznego tworzenia tychże jest wciąż żywa.

Święconka

Jednym z najbardziej charakterystycznych zwyczajów związanych ze świętami Wielkiej Nocy jest święcenie pokarmów w Wielką Sobotę. Dziś do kościołów zanosimy niewielkie ilości podstawowych produktów, w przeszłości święconka wyglądała zupełnie inaczej. W wielkosobotnie przedpołudnie można było spotkać kobiety idące w stronę świątyni z ogromnymi płachtami wypełnionymi najlepszymi wypiekami i produktami spożywczymi. Każdy z nich miał swoje symboliczne znaczenie: *chleb odnosił się do dobrobytu i powodzenia,

*jaja do nowego życia,

*wędlna to dostatek i bogactwo,

*chrzan – siła fizyczna oraz zdrowie,

*sól – trwałość,

*baranek to symbol Zmartwychwstałego Chrystusa.

Wszystkie te produkty obowiązkowo musiały znaleźć się na stole podczas wielkanocnego śniadania. Były bowiem zapewnieniem dobrobytu, szczęścia i zdrowia w kolejnych miesiącach dla wszystkich domowników.

Jajka

Jaja, a może przede wszystkim kolorowe pisanki to najważniejszy symbol Wielkanocy.

Dzięki swojej symbolice jaja stały się elementem komunikacji. We wschodnich regionach podczas Wielkiej Nocy zноси się jajka na groby bliskich osób, by być bliżej nich.

Ofiarowanie jajka przez młodą dziewczynę kawalerowi (lub odwrotnie) było poważną deklaracją uczuć. Nasi przodkowie wierzyli, że jajka skrywają magiczną moc. Chętnie wykorzystywano je podczas obrzędów i zabiegów magicznych.

Dla dobrego zdrowia jedzono jajka przed rozpoczęciem prac rolniczych. Natomiast w razie choroby toczono je po ciele, by „wyciągnąć” przyczyny schorzenia.

Woda

Woda ma również ważne działanie oczyszczające i jest obecna w większości wielkanocnych tradycji. Świecenie wody odbywa się, tak jak w przypadku ognia, w Wielką Sobotę. Po nabożeństwie zabierano do domu odrobinę wody i kropiono nią chaty oraz budynki gospodarcze. Natomiast przed świtem w Poniedziałek Wielkanocny ten sam gest powtarzano wychodząc na pola uprawne i obchodząc je w koła. To działanie miało na celu odegnanie złych mocy, szkodników i zapewnienie urodzaju. Śmigus-Dyngus jednak kojarzy się nie z kropieniem pól, ale przede wszystkim z polewaniem wodą siebie nawzajem. Wesoła zabawa w dzień po Wielkanocy ma swoje korzenie w czasach słowiańskich. Polewano wodą najchętniej panny na wydaniu i młode kobiety. Im więcej wody, tym większe powodzenia miała dziewczyna wśród kawalerów.

Przygotowała: Renata Sokolińska

Przepisy Koraliny gotującej dziewczyny

Przepis na Babkę Wielkanocną:

Składniki:

2 szklanki mąki

2 łyżeczki proszku do pieczenia

6 jajek

200 g margaryny lub masła

2 cukry waniliowe

1,5 szklanki cukru

Olejki zapachowe (cytrynowy, pomarańczowy)

Kakao – jeśli chcemy mieć jasno-ciemną babkę

Przygotowanie:

Margarynę lub masło utrzeć z cukrem, stopniowo dodając mąkę i żółtka. Ubić pianę z białek i stopniowo dodawać do reszty. Oddzielić trochę ciasta i wymieszać z kakao. Do białego ciasta dodać olejek zapachowy. Do formy kłaść warstwami bądź wlać białą masę i miejscowo ciemną. Piec w 180° C ok. 45 minut – najlepiej wbić suchy patyczek do szaszłyków – jeśli wychodzi suchy to babka jest upieczona.

Przygotowała : Renata Sokolińska

Kacik Pracusia

GRA - POMALUJ PISANKI

Wariant 1. Gramy w parach. Uczestnicy kolejno rzucają kostką i kolorują pisankę według kodu. Wygrywa gracz, który pierwszy ukończy rysunek.

czerwony

niebieski

żółty

zielony

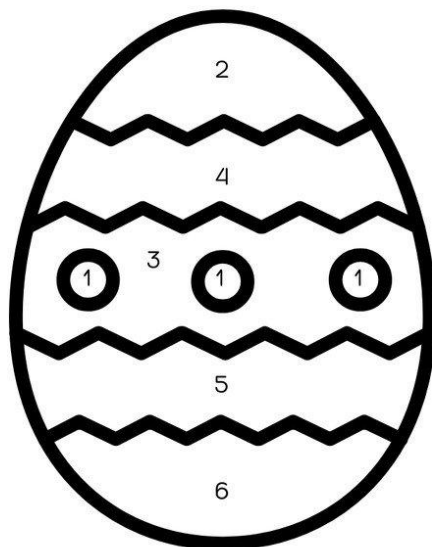
pomarańczowy

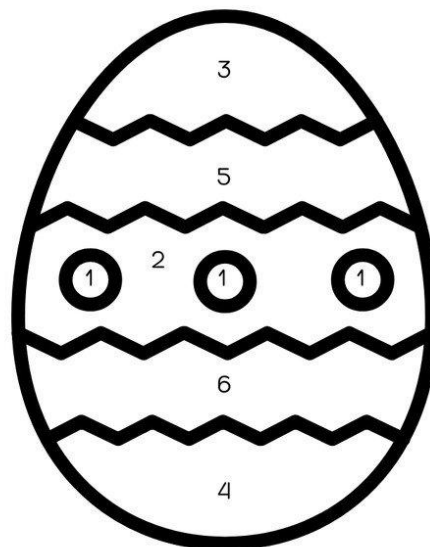
fioletowy

Wariant 2. Po wyrzuceniu kostką gracz układa takie działanie, aby wynikiem była liczba kropek na kostce. Jeśli nie popelni błędu, może pokolorować pisankę według kodu.

GRACZ 1.

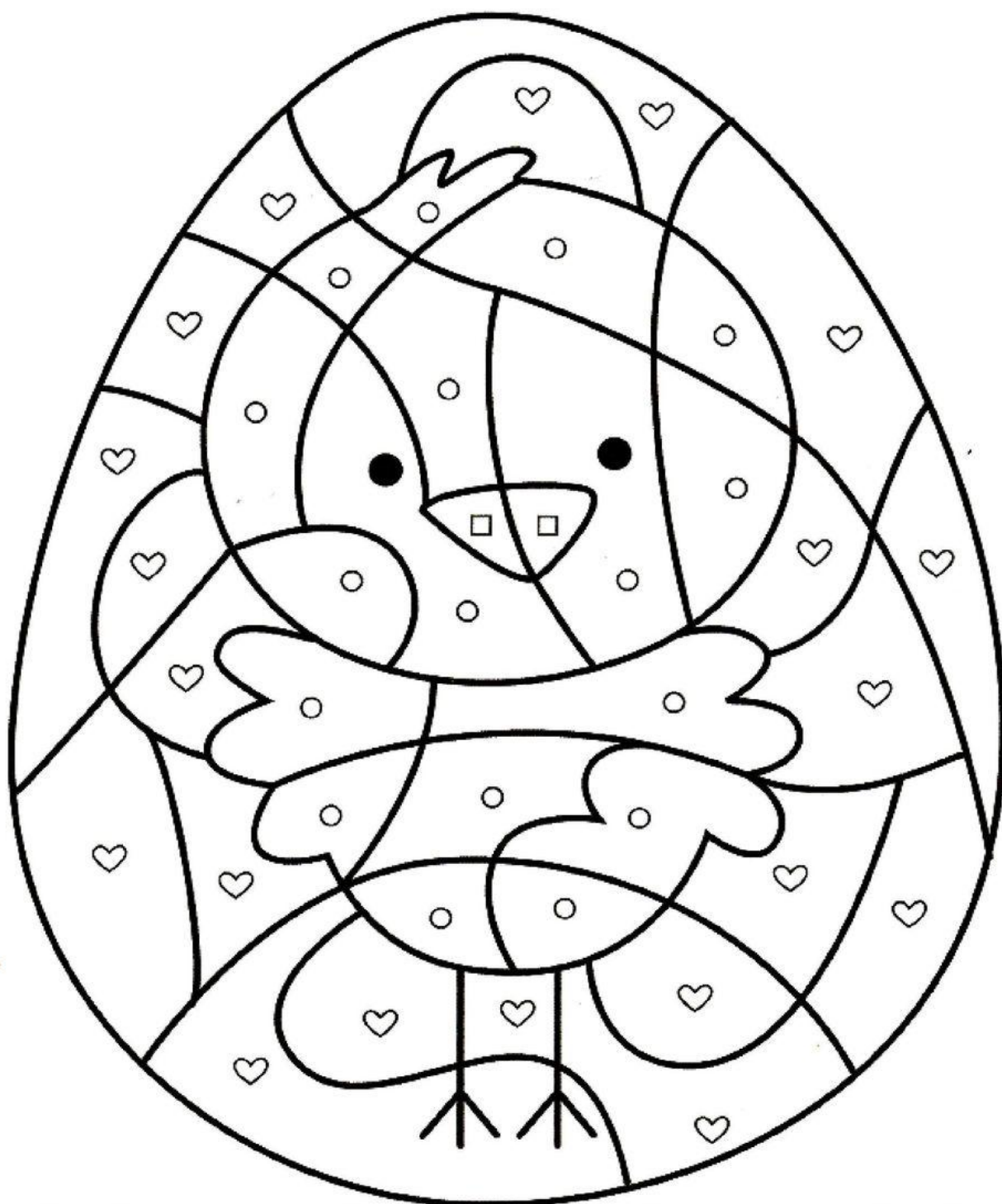

GRACZ 2.

I.ŚWIĘTA WIELKANOCNE

Pokoloruj pisanekę wg podanego kodu:
serduszko - kolor zielony, koło – kolor żółty, kwadrat - kolor pomarańczowy

Licz i koloruj

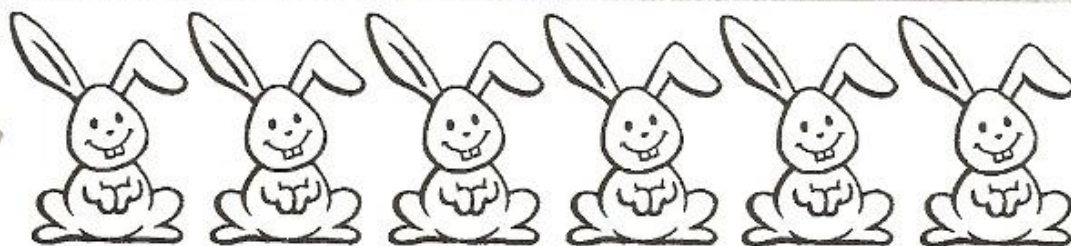

Pokoloruj tyle przedmiotów w rzędzie, ile wskazuje cyfra na początku.

2

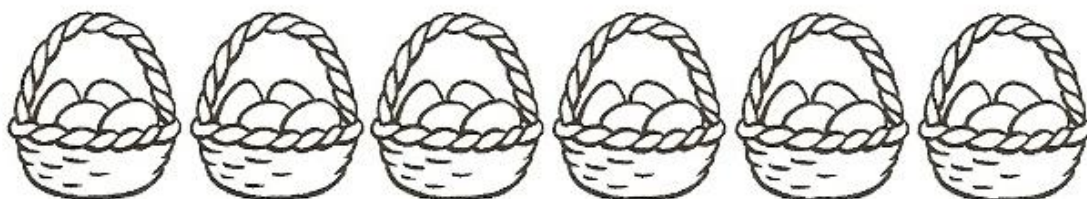
4

3

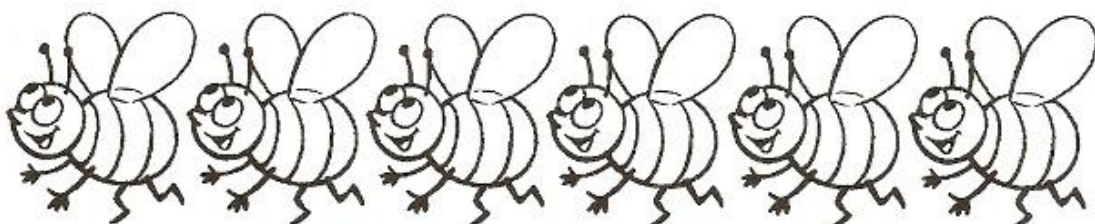
6

5

1

Obejrzyj obrazki. W każdym szeregu skreśl obrazek, który nie pasuje do pozostałych.

Kacik plastyczny

WIELKANOCNY ZAJĄCZEK

Potrzebne będzie:

- wycięte uszy z papieru wg uznania
- papierowy talerzyk kółko
- wąsy z drucika kreatywnego lub wg uznania
- oczy
- nos
- kawałek sznurka lub tasiemki, lub patyczek, słomka

Do papierowego kółka przyklej oczy, wąsy, nos. Przyklej uszy. Przyklej kawałek sznurka, tasiemki jako zawieszki lub patyczek. Dorysuj potrzebne elementy.

Kącik logopedyczny

Całkiem niezła to zabawa rodzic czyta a dziecko pokazuje i powtarza.

		<p>Znajdź króliczka, który gubi pisanki!</p>
		<p>Znajdź króliczka śpiącego na jajeczku</p>
		<p>Znajdź koszyczek pełen pisanek</p>

Narysuj po jednej rzeczy z każdego jajka – pod zadaniem.

Sześć jajeczek

SZEŚĆ JAJECZEK SIĘ SPOTKAŁO,
KAŻDE COŚ POWIEDZIEĆ CHCIAŁO:
GŁOŚNO GŁOSKI WYMAWIAŁY,
USTA ŁADNIE UKŁADAŁY A, O, U, E, I, Y
A ROZEŚMIANĄ BUŻKĘ MA,
ŚMIEJE SIĘ HA HA HA
WIĘC POWTÓRZYĆ MOŻESZ TEŻ
HAAAA HAAAA, HAAAA.... JEŚLI CHCESZ?
O ZDZIWIONĄ BUŻKĘ MA,
WCIAŻ POWTARZA OOOOO...JA!
U ROZMARZONĄ BUŻKĘ MA,
CZASEM SOBIE WRĘCZ ZASYPIA.
I UŚMIECHA SIĘ WESOŁO
AŻ SIĘ MIŁO ROBI WKOŁO
E WCIAŻ PŁACZE ,LAMENTUJE ,
KTO POCIESZYĆ JAJKO UMIE?
Y JEST ZŁE, OJJJJJ NIE!
KOGO DZISIAJ SKRZYCZEĆ CHCE?
SZEŚĆ JAJECZEK SIĘ SPOTKAŁO
KAŻDE COŚ POWIEDZIEĆ CHCIAŁO....

Logopedyczne zmagania

 Narysuj językiem 5 kropek na podniebieniu	 Policz czubkiem języka zęby górne od wewnętrznej strony	 Kłaskaj, jak konik (lub mlaskaj)
 Zrób motorek ze swoich warg	 Zrób dziubek i wyślij 5 buziaków	 Policz językiem dolne zęby od wewnętrznej strony

 Przyklej język do podniebienia (przedłuż kłaskanie)	 Zaśpiewaj: łu, łu, łu, to, to, to, de, de, de, na, na, na- pamiętaj język za zębami	 Wdech nosem, powolny wydech ustami
 Podskoki językiem- energicznie unos język do wałka dziąsłowego i opuszczaj (wewnątrz jamy ustnej)	 Wymyśl ćwiczenie	 Nabierz powietrze w policzki, a następnie powoli je wypuść

**Uśmiechnij się szeroko nie
otwierając ust**

**Uśmiechnij się szeroko,
pokazując ząbki**

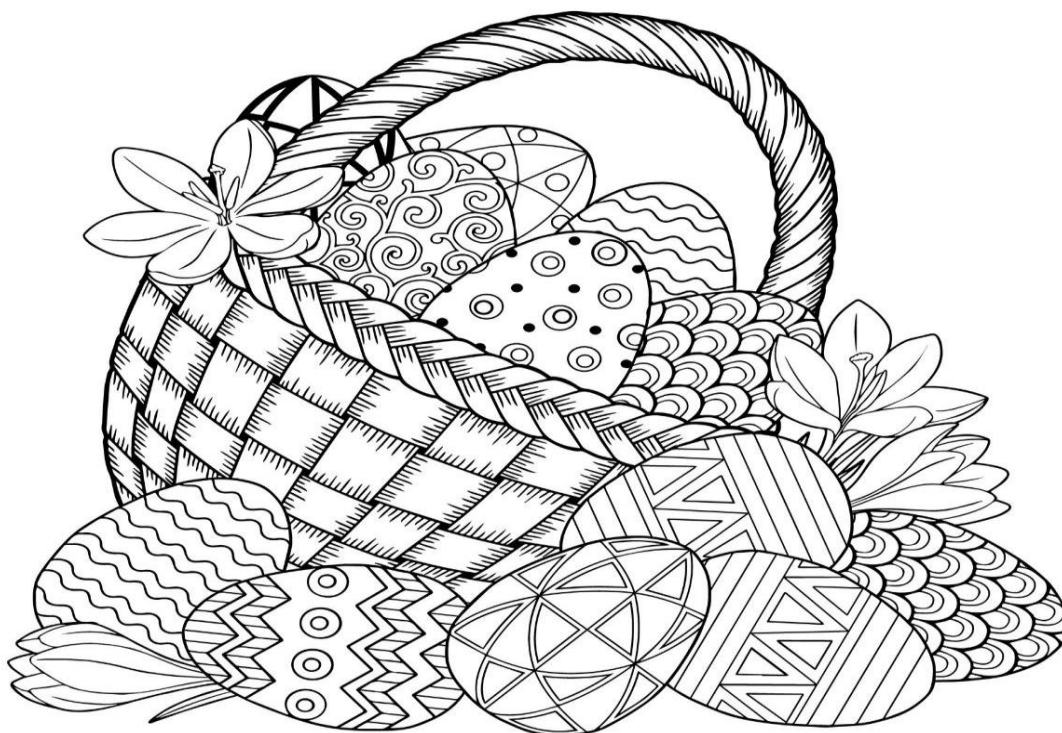

Prześlij buziaki

Zrób smutną minę

Pokoloruj obrazek

Nasza Top Lista Księżek Wielkanocnych dla dzieci:

1. ***Gdzie jest jajo wielkanocne?***, Lars Maehle, Odd Henning Skillingstad , 2022, wydawnictwo: Dziwny Pomysł.

Dziś w przedszkolu Wronie Gniazdo żółty dzień. Ale zanim impreza się zacznie, dzieci muszą znaleźć jajo wielkanocne, które Elin i Sven Ingvar ukryli wyjątkowo sprytnie.

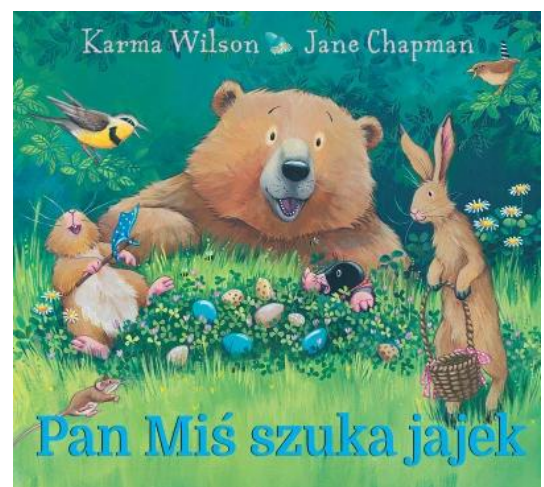
To będą trudne poszukiwania dla Leona i Livii, detektywów z Wroniego Gniazda. Rymowane zagadki i masa sztuczek – czasami dorośli potrafią być tak zmyślni jak dzieci. No, prawie.

2. ***Pan Miś szuka jajek***, Karma Wilson, Jane Chapman, 2024, wydawnictwo: Tekturka.

Mamie Skowronkowej zapodziały się gdzieś jajka z pisklakami w środku!

Na pomoc przybywa pan Miś wraz z przyjaciółmi. Zwierzaki przeszukują całą okolicę. Gdy natrafiają na kolejne jaja, malują je na jaskrawe kolory, by ponownie ich nie zgubić, i umieszczają w koszyczku. Czy znajdą wszystkie?

3. **Marysia i wielkanocne jajka**, Nadia Berkane, Alexis Nesme, 2023, wydawnictwo: Debit.

Zbliża się Wielkanoc i misia Marysia ze swym przyjacielem Gryzkiem przygotowuje pisanki. W świąteczny poranek obydwójce z zapalem poszukują czekoladowych jajeczek w ogrodzie. Do zabawy przyłącza się tato i wszyscy mają przy tym dużo śmiechu – nawet ci, którzy nie znaleźli zbyt wielu słodczy.

4. **Święta na polanie**, praca zbiorowa, 2022, wydawnictwo: Zielona Sowa.

W Marchewkowej Krainie trwają przygotowania do Wielkanocy! Zając Maniek zbiera marchewki, a zajęczyca Tola ozdabia pisanki. Krótkie i wesołe opowieści o zwierzątkach i ich przygodach skradną serca najmłodszych i sprawią, że chętnie będą oni sięgać po tę uroczą serię.

Przygotowała: Karolina Żarczyńska

Poczytaj mi Mamo, poczytaj mi Tato

Wielkanocny Galimatias

Justyna Niedbała

W piękny, słoneczny dzień w domu rodziny Zajączków panowało wielkie zamieszanie. Tego dnia nikt z domowników się nie nudził. Nikt – z wyjątkiem małego Zajączka. Wszyscy przyjaciele domu także mieli wiele pracy. Baranek czyścił swój złoty dzwoneczek. Kury kokosiły się na swoich grzędach dłużej niż zwykle. Mała Kasia biegała po ogrodzie i pomagała swojemu tacie w świątecznych porządkach. Nawet słońce tego dnia świeciło mocniej niż zwykle — nie wiadomo, dlaczego. Tata Zajac pchał przed sobą taczki, żeby przywieźć jajka z kurnika, które wysiadywała dla niego złota Kurka. Mama Zajączkowa piekła baby i mazurki, mała Zającówna sprzątała swój pokój.

Tylko mały Zajączek chodził to tu, to tam i przyglądał się całemu zamieszaniu. — O co tyle hałasu? — zastanawiał się mały Zajączek. — Nikt dzisiaj nie chce się ze mną bawić! Nie ma Baranka ani Kurki, z którymi tak lubię buszować po ogrodzie... Czemu nikt na mnie nie zwraca dzisiaj uwagi? — martwił się maluch.

Podszedł więc do mamy i zapytał: — Kiedy pójdziemy na spacer? Słońce tak ładnie świeci! Chodźmy, chodźmy, mamo! Mama odpowiedziała tylko: — Nie teraz, syneczku. Jestem bardzo zajęta. Zajączek wyszedł do ogrodu i zobaczył tatę Zajaca. — Tato, pobaw się ze mną! Może zagramy w piłkę albo pojeździmy na rowerze? — O, nie, mój mały. Dzisiaj mam inne zajęcie. Pobaw się sam. Szaraczek ze smutkiem odszedł i ze skwaszoną miną przyglądał się całemu zamieszaniu. Nagle podbiegł do niego Baranek, który na szyi miał zawieszony błyszczący złoty dzwoneczek. — Coś ty taki smutny, kolego? — zapytał Zajączka. — Bo nikt się ze mną nie chce bawić. Wszyscy dzisiaj są tacy zajęci, nawet ty dla mnie nie masz czasu... — Musiałem wyczyścić swój złoty dzwoneczek. Żeby

dzwonić i ogłaszać wszystkim, że zbliża się Wielkanoc. Przepraszam cię, ale muszę wracać do pracy. Mały Zajączek wszedł do kurnika i zapytał: – A ty, Kurko złota, czemu nie bawisz się ze mną? Oj, przykro mi, ale dzisiaj muszę wysiedzieć więcej jaj niż zwykle.

Nie mam czasu na zabawy. Przepraszam cię, ale muszę wracać do pracy. Szaraczek spuścił uszy i z buzią w podkówkę wyszedł z kurnika. – Co tu robić? Wszyscy są zajęci, a ja się nudzę... Wrócił do domu i zobaczył swoją siostrę, która już posprzątała pokoik. Siedziała w kuchni za stołem i na coś czekała. – Co robisz? Czemu nie przyszałaś do mnie do ogrodu? Dzisiaj nie mam czasu na zabawy... Czekam, aż mama przyniesie jajka z kurnika i od razu zabieram się do pracy. – Do pracy? Do jakiej znowu pracy? – zapytał zdenerwowany Zajączek. – Jak to do jakiej? Będę malować pisanki, przecież zbliżają się święta wielkanocne, ty głuptasie. Popatrz, przygotowałam już kolorowe farby i pędzelki. Tylko jajek od kurki mi brakuje... Wtedy do kuchni weszła mama Zajączkowa z wielką misą pełną jajek. Postawiła ją na stole i rzekła: – Proszę bardzo, kurka postarała się dzisiaj bardziej niż zwykle! – Mama Zajączkowa szeroko się uśmiechnęła do swoich dzieci. – Może i ty udekorujesz jajeczka? – zwróciła się do synka. Zajączek popatrzył, poruszał swoimi długimi wąsikami i zabrał się do pracy. Pędzelkiem malował jajeczka w różne wzorki: jedne w kropeczki, inne w paski. Jedna pisanka była piękniejsza od drugiej. Mama Zajączkowa przyglądała się swoim dzieciom i powiedziała: – Widzisz, syneczku, nawet ty jesteś teraz bardzo zajęty i pomagasz nam w przygotowaniach do Wielkanocy. Małe Zajączki i mama śmiały się tak głośno, że za chwilę zaciekawiony tata Zajac zjawił się w kuchni i uśmiechnął się na widok pięknych pisanek, mówiąc: – Tak, w tym roku święta będą wyjątkowo radosne! – I kolorowe! – krzyknęły radośnie małe Zajączki, wymachując swoimi pisanekami. Cała rodzinka, zadowolona i szczęśliwa, usiadła przy wielkanocnym stole pełnym kolorowych niespodzianek.

Opowiadanie „Bajeczka wielkanocna”

A. Galica

Wiosenne słońce tak długo łaskotało promykami gałązki wierzby, aż zaspane wierzbowe Kotki zaczęły wychylać się z pączków. - Jeszcze chwilę – mruczały wierzbowe Kotki – daj nam jeszcze pospać, dlaczego musimy wstawać? A słońce suszyło im futerka, czesało grzywki i mówiło: - Tak to już jest, że wy musicie być pierwsze, bo za parę dni Wielkanoc, a ja mam jeszcze tyle roboty. Gdy na gałęziach siedziało już całe stadko puszystych Kotków, Słońce powędrowało dalej. Postukało złotym palcem w skorupkę jajka – puk-puk i przygrzewało mocno. - Stuk-stuk – zastukało coś w środku jajka i po chwili z pękniętej skorupki wygramolił się malutki, żółty Kurczaczek. Słońce wysuszyło mu piórka, na głowie uczesało mały czubek i przewięzało czerwoną kokardką. - Najwyższy czas – powiedziało – to dopiero byłoby wstyd, gdyby Kurczątko nie zdążyło na Wielkanoc. Teraz Słońce zaczęło rozglądać się dookoła po łące, przeczesywało promykami świeżą trawę, aż w bruzdzie pod lasem znalazło śpiącego Zajączka. Złapało go za uszy i wyciągnęło na łąkę. - Już czas, Wielkanoc za pasem – odpowiedziało Słońce – a co to by były za święta bez wielkanocnego Zajączka? Popilnuj Kurczaczka, jest jeszcze bardzo malutki, a ja pójdę obudzić jeszcze kogoś. - Kogo? Kogo? – dopytywał się Zajączek, kicając po łące. - Kogo? Kogo? – popiskiwało Kurczątko, starając się nie zgubić w trawie. - Kogo? Kogo? – szumiały rozbudzone wierzbowe Kotki. A Słońce wędrowało po niebie i rozglądało się dokoła, aż zanurzyło złote ręce w stogu siana i zaczęło z kimś rozmawiać. - Wstawaj śpioszku – mówiło – baś, baś, już czas, baś, baś. A to „coś” odpowiedziało mu głosem dzwoneczka : dzień-dzeń, dzień-dzeń. Zajączek z Kurczątkiem wyciągali z ciekawości szyje, a wierzbowe Kotki pierwsze zobaczyły, że to „coś” ma śliczny biały kożuszek i jest bardzo małe. - Co to? Co to? – pytał Zajączek. - Dlaczego tak dzwoni? – pisał Kurczaczek. I wtedy Słońce przyprowadziło do nich małego Baranka ze złotym dzwonkiem na szyi. - To już święta, święta, święta – szumiały

wierzbowe Kotki, a Słońce głaskało wszystkich promykami, nuąc taką piosenkę:

W Wielkanocny poranek Dzwoni dzwonkiem Baranek,

A Kurczątko z Zającem Podskakują na łące.

Wielkanocne Kotki, Robiąc miny słodkie,

Już wyrzały z pączka, Siedzą na gałązkach.

Kiedy będzie Wielkanoc Wierzbę pytają.

Wyszukała: Renata Sokolińska

GOTOWOŚĆ SZKOLNA

Osiągnięcie gotowości szkolnej jest procesem długotrwałym, gdyż dziecko musi nabyć wiele określonych doświadczeń i kompetencji oraz nauczyć się takich form myślenia i działania, które pozwolą mu aktywnie zaadaptować się do nowych warunków w szkole. Im pełniejsza dojrzałość

emocjonalna, społeczna, fizyczna, umysłowa dziecka rozpoczynającego naukę w szkole oraz im korzystniejsze czynniki indywidualne i lepsze warunki środowiskowe, tym większa gwarancja powodzenia dziecka w nauce.

Profesor E. Jarosz, określa „**dojrzałość szkolną jako osiągnięcie przez dziecko pewnego momentu równowagi pomiędzy własnymi możliwościami rozwojowymi a wymaganiami szkoły.**

Na osiągnięcie stanu gotowości szkolnej składają się osiągnięcia rozwojowe w trzech sferach: fizycznej, umysłowej oraz emocjonalno-społecznej.

Sfera fizyczna

Podstawowym przejawem dojrzałości w sferze fizycznej wg B. Zakrzewskiej są:

- ⑩ zadowalający stan zdrowia i odporność na zmęczenie,
- ⑩ nieuszkodzony wzrok i słuch,
- ⑩ prawidłowo funkcjonujący układ artykulacyjny,
- ⑩ sprawność ogólna, ruchowa i manualna,
- ⑩ zgrabne, precyzyjne ruchy ciała,
- ⑩ sprawne ruchy rąk,
- ⑩ znajomość orientacji kierunkowo-przestrzennej,
- ⑩ znajomość stron prawa – lewa,
- ⑩ zrównoważona dynamika procesów nerwowych,
- ⑩ ustalona lateralizacja (czyli przewaga jednej strony ciała dziecka nad drugą).

Dojrzałość do rozpoczęcia nauki szkolnej w obrębie sfery fizycznej to prawidłowy rozwój ruchowy w zakresie **dużej i małej motoryki**. W zakresie motoryki dużej dziecko gotowe do podjęcia nauki w szkole sprawnie i płynnie porusza się, potrafi utrzymać równowagę, wykazuje właściwe napięcie mięśniowe, przyjmuje prawidłową postawę ciała, biega, skacze, sprawnie rzuca i chwyta piłkę.

Z kolei w zakresie motoryki małej (niezmiernie istotnej w nauce pisania) dziecko powinno posiadać umiejętność kontroli i precyzji ruchów ramion, nadgarstków i palców. Ważna jest także szybkość, precyzja i dokładność ruchów rąk oraz dostosowanie ich do wykonywanej czynności.

Sfera emocjonalno-społeczna

Wśród niezbędnych osiągnięć dziecka w sferze emocjonalno-społecznej cytowana powyżej B. Zakrzewska wymienia:

- ⑩ chęć i umiejętność nawiązywania kontaktów z rówieśnikami oraz z nauczycielem,
- ⑩ samodzielność i zaradność w podstawowych sprawach codziennych,
- ⑩ zdolność przystosowania się w nowym środowisku,
- ⑩ równowagę uczuciową,
- ⑩ zdyscyplinowanie i podporządkowanie się normom współżycia w grupie,
- ⑩ wrażliwość na potrzeby innych,
- ⑩ obowiązkowość,
- ⑩ wytrwałość,
- ⑩ sumienność w zleconych zadaniach,
- ⑩ wiarę w siebie,
- ⑩ niezniechęcanie się trudnościami,
- ⑩ samokontrolę swego zachowania i wykonywanej pracy.

Właściwy poziom rozwoju emocjonalnego dziecka w chwili przekraczania progu szkoły uważa się za kluczowy, gdyż decyduje on o umiejętności panowania nad sobą, podporządkowaniu się przepisom szkolnym, wytrwałości w działaniu oraz harmonijnym współdziałaniu z rówieśnikami, a także przyjmowaniu uwag.

Sfera umysłowa

O dojrzałości do rozpoczęcia nauki szkolnej w obrębie sfery umysłowej świadczą: właściwy rozwój funkcji spostrzegania, myślenia, uwagi, pamięci oraz mowy. Oceniając dojrzałość umysłową dziecka, uwzględnia się także funkcje, które decydują o opanowaniu umiejętności pisania i czytania takie jak: poziom percepcji wzrokowej i koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz analizy i syntezy słuchowej.

B. Zakrzewska wskazuje, iż dziecko, które osiągnęło dojrzałość w sferze intelektualnej:

- ⑩ przejawia aktywność poznawczą,
- ⑩ przejawia zainteresowanie tym, co je otacza,
- ⑩ wykazuje chęć do nauki czytania, pisania, matematyki,
- ⑩ posługuje się mową poprawną pod względem gramatycznym, artykulacyjnym,
- ⑩ w sposób zrozumiały, logiczny przekazuje swoje myśli,
- ⑩ wypowiada się na temat swoich przeżyć oraz formuje poprawnie własne sądy,
- ⑩ koncentruje przez dłuższy czas uwagę na określonym temacie,
- ⑩ łatwo przyswaja i utrwała nowe pojęcia, informacje,
- ⑩ wykorzystuje posiadaną wiedzę w praktyce,
- ⑩ różnicuje, porównuje, odtwarza figury geometryczne,
- ⑩ odróżnia kierunki, położenie, a także proporcje odwzorowanych form graficznych,
- ⑩ zapamiętuje proste melodie, rymowanki,
- ⑩ przeprowadza analizę i syntezę liter, głosek, sylab,
- ⑩ odwzorowuje,

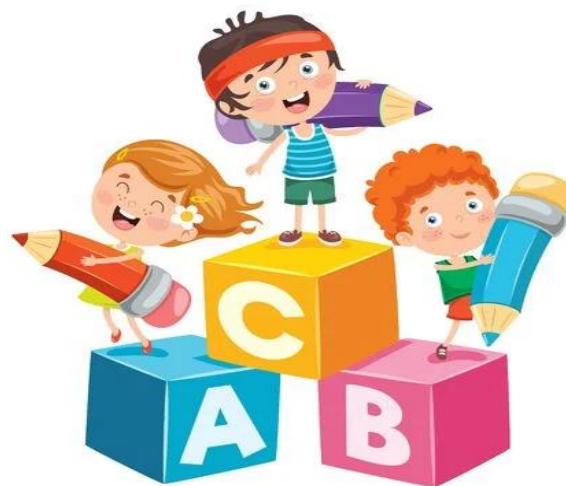
- ⑩ czyta proste wyrazy,
- ⑩ zna podstawowe pojęcia matematyczne.

Rodzice doskonale znają swoje dzieci, gdyż spędzają z nimi najwięcej czasu. Dorośli uważnie **obserwują** pociechy, **dostrzegają** najmniejsze zmiany w wyglądzie i w zachowaniu, **sluchają** mowy, dostrzegają, czego się nauczyły, ale również **potrafią przewidzieć**, w jaki sposób zareagują na nowe sytuacje.

To właśnie obserwacja dziecka w różnych sytuacjach życiowych dostarcza rodzicowi informacji na temat przebiegu rozwoju w obrębie sfer, które mają znaczenie w osiągnięciu dojrzałości szkolnej. Bywa, że rodzic zauważy u swojego dziecka, coś, co wzbudzi jego niepokój i wówczas zwraca się o pomoc do specjalisty. W przypadku niewyraźnej mowy będzie to logopeda, a w przypadku wątpliwości na temat gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole będzie wychowawca w przedszkolu oraz Poradnia Pedagogiczno-Psychologiczna, która przeprowadzi badanie dojrzałości szkolnej.

Rodzice, którzy chcą wesprzeć swoje dziecko na progu edukacji szkolnej, przede wszystkim powinni znaleźć dla niego czas, by wspólnie z nim zdobywać nowe doświadczenia, uczyć się, bawić, słuchać i rozmawiać, aktywnie spędzać czas oraz budować przekonanie o własnej wartości dziecka i wiarę w jego możliwości.

Rodzice, wspierajcie swoje dzieci, pokazujcie im co dobre, a co złe, nie chrońcie ich nadmiernie i dajcie im troszkę swobody w działaniu, a rozpoczęcie nauki w szkole będzie dla dziecka początkiem fascynującej podróży w krainę wiedzy!

WYKORZYSTANO:

- S. Szuman, Studia nad rozwojem psychicznym dziecka,
- S. Schuman, O dojrzałości szkolnej dzieci siedmioletnich, Nowa Szkoła
- W. Okoń, Słownik pedagogiczny,
- E. Jarosz, E. Wysocka, Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania,
- E. Jarosz, Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego,
- Zakrzewska B., Każdy przedszkolak dobrym uczniem w szkole.